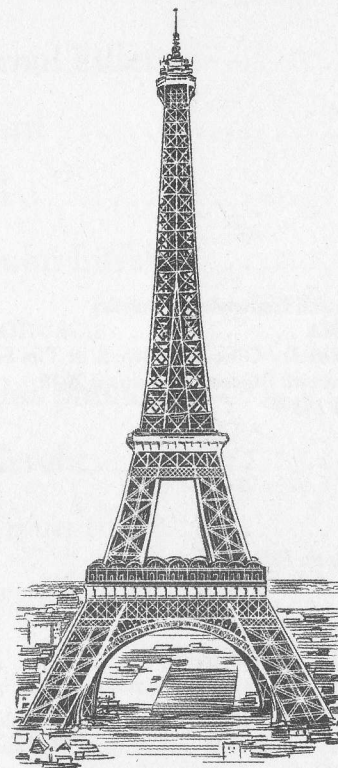

Unde este Turnul Eiffel?

de Dina Anastasio
Ilustrații de Tim Foley

Traducere din engleză de Loreta Budin

Editori:

Magdalena Mărculescu și cărți

Vasile Dem. Zamfirescu

Silviu Dragomir

Fondator:

Ion Mărculescu, 1994

Redactare:

Constantin Piștea

Director producție:

Cristian Claudiu Coban

Dtp:

Mihaela Gavriloiu

Corectură:

Rodica Crețu

Irina Mușătoiu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ANASTASIO, DINA**Unde este Turnul Eiffel?** / Dina Anastasio; il. de Tim Foley; trad. din engleză de Loreta Budin. – București: Pandora Publishing, 2019

ISBN 978-606-978-243-9

I. Foley, Tim (il.)

II. Budin, Loreta (trad.)

821.111

Titlul original: *Where is the Eiffel Tower?*

Autor: Dina Anastasio

Ilustrații: Tim Foley

Text copyright © 2017 by Dina Anastasio.

Illustrations copyright © 2017 by Penguin Random House LLC

All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form.

This edition published by arrangement with Penguin Workshop, an imprint of

Penguin Young Readers Group, a division of Penguin Random House LLC.

Who HQ® and all related logos are trademarks owned by Penguin Random House LLC.

Copyright © Pandora Publishing, 2019

pentru prezenta ediție

O.P. 16, Ghișeu 1, C.P. 0490, București

Tel.: +4 021 300 60 90 ; Fax: +4 0372 25 20 20

W: www.pandoram.ro

ISBN: 978-606-978-243-9

Pandora M face parte din Grupul Editorial TREI

Cuprins

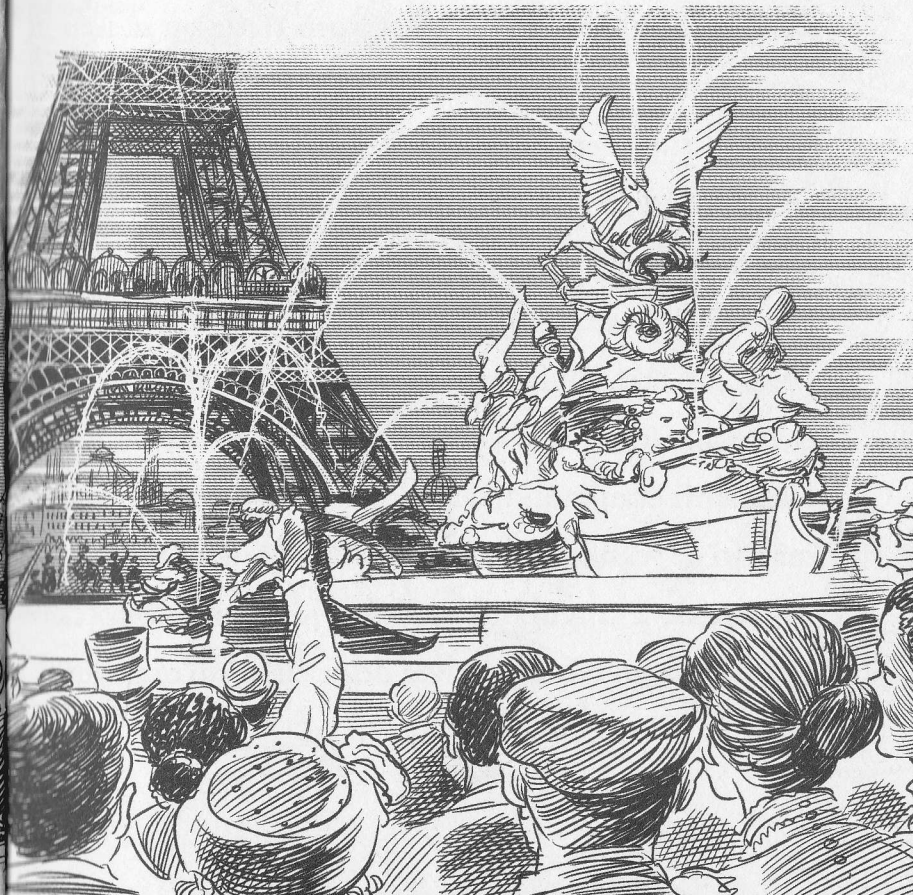
Unde este Turnul Eiffel?	5
Ziua inaugurării	10
Gustave Eiffel	23
Turnul domnului Eiffel	34
Criticii reacționează	48
Turnul e deschis publicului	56
Târgul de dedesubt	67
Ce poți face cu un turn?	77
Poți să-ți imaginezi?	90
Turnul, astăzi	98
Cronologii	110
Bibliografie	112

CAPITOLUL I Ziua inaugurării

Târgul s-a deschis publicului într-o zi frumoasă, răcoroasă de primăvară. O mulțime imensă de oameni din Franța și din alte părți ale lumii aștepta, nerăbdătoare. Imediat după ora două după-amiaza, președintele francez apăsă pe un buton. Din trei fântâni arteziene, așezate sub turn și iluminate de spoturi de lumină electrică, țâșniră jeturi de apă. Mulțimea aclamă, încântată.

De mai bine de doi ani, parizienii urmăriseră cum se înalță această ciudată creație din metal. Știau că picioarele ei gigantice erau îndreptate către nord, sud, est și vest, în punctele cardinale. Citiseră despre delicata ei împletitură din oțel și despre multe alte detalii. Auziseră de cele patru restaurante care urmau să-și servească clienții cu preparate delicioase și de platforma de observare din vârf.

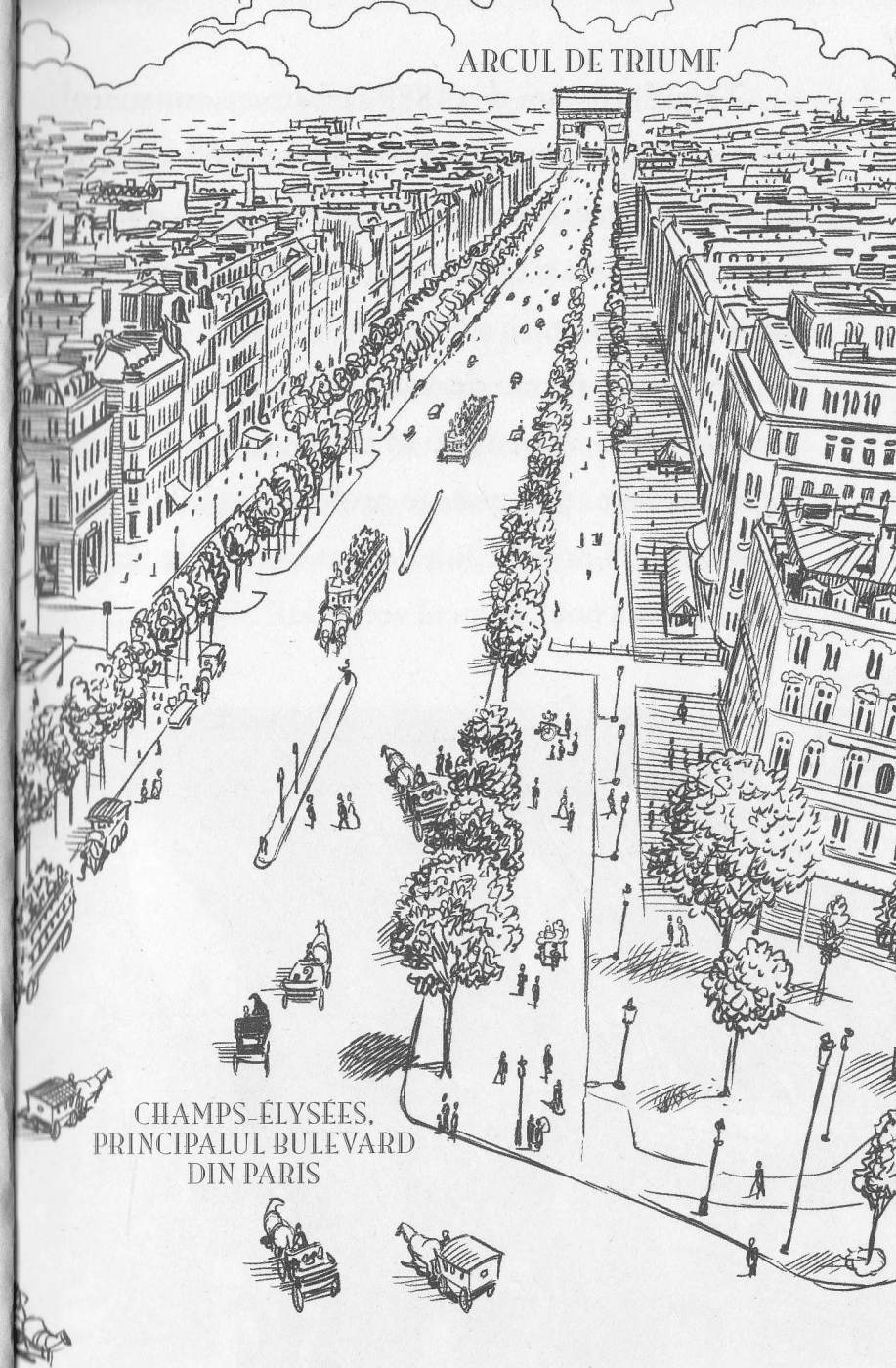

Sosise ziua cea mare! În sfârșit, aveau voie să examineze întregul turn, nu doar din exterior, ci și din interior. Puteau să se plimbe cu ascensoarele până în vârf...

Numai că ascensoarele nu funcționau. Mai rău, nici scările nu erau gata pentru public. Acolo, sus, în turn, muncitorii încă mai tăiau cu fierăstrăul și mai loveau cu ciocanele. Se grăbeau să termine de vopsit turnul în roșu-închis. Vizitatorii trebuiau să mai aștepte ca să urce în turn...

Mulțimea era dezamăgită. Citise despre turn în ziare. Mulți reporteri disprețuiau construcția, alții însă o laudau. Câțiva recunoșteau că nu aveau nicio idee despre ceea ce ar fi trebuit să reprezinte obiectul acesta din oțel. Mulți oameni trimiseseră scrisori către redacții, pentru a protesta contra ridicării turnului. Parizienii erau mândri de gloriosul lor trecut. Erau mândri de vechile clădiri din piatră și de monumentele înșirate de-a lungul bulevardelor. Iar turnul ăsta era atât de diferit! Nu se potrivea deloc cu restul orașului.

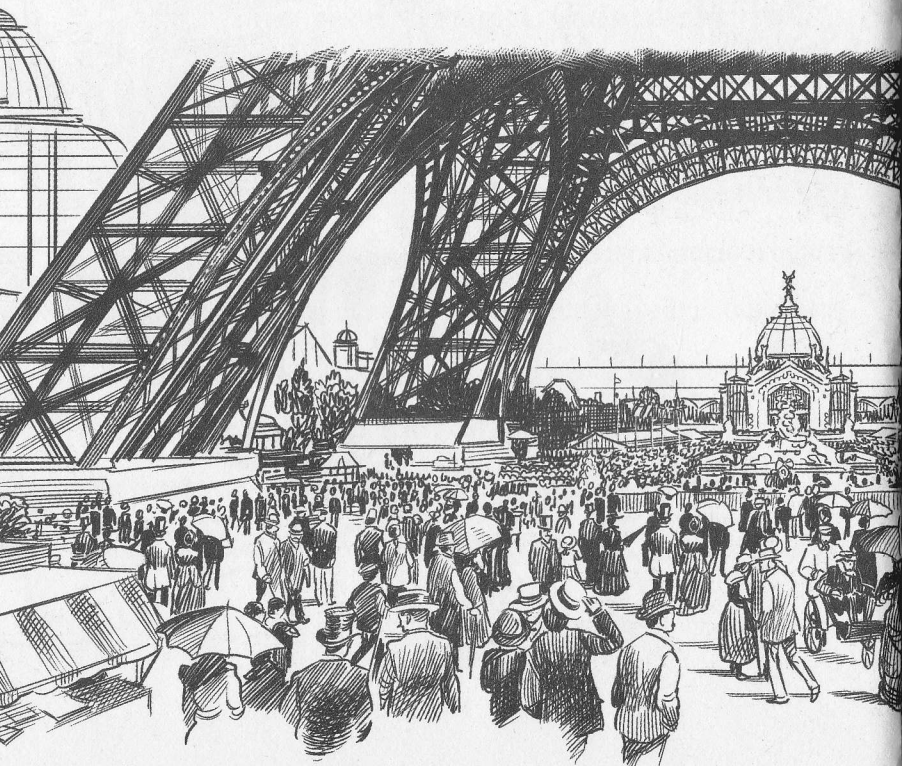
ARCUL DE TRIUMF

CHAMPS-ÉLYSÉES,
PRINCIPALUL BULEVARD
DIN PARIS

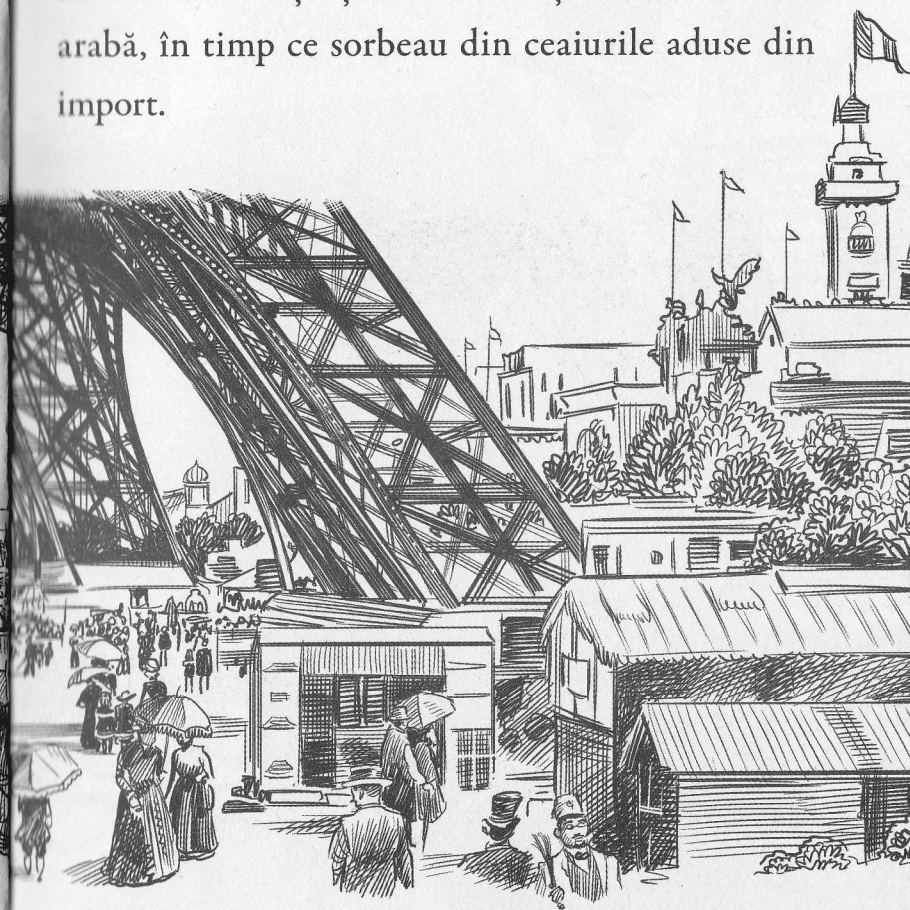
Târgul parizian din 1889 sărbătorea centenarul Revoluției franceze. Revoluția fusese declanșată de primul guvern democratic al țării. Așadar, n-ar fi trebuit ca intrarea la târg să fie marcată de un monument dedicat nobilei istorii a Franței?

Dar alții nu erau de acord. Târgul trebuia și să prezinte tot ce era mai nou în arte și știință. Țări din întreaga lume își expuneau acolo realizările lor de ultimă oră. N-ar fi trebuit deci ca intrarea la târg să sărbătorească noul, în locul vechiului? N-ar fi trebuit

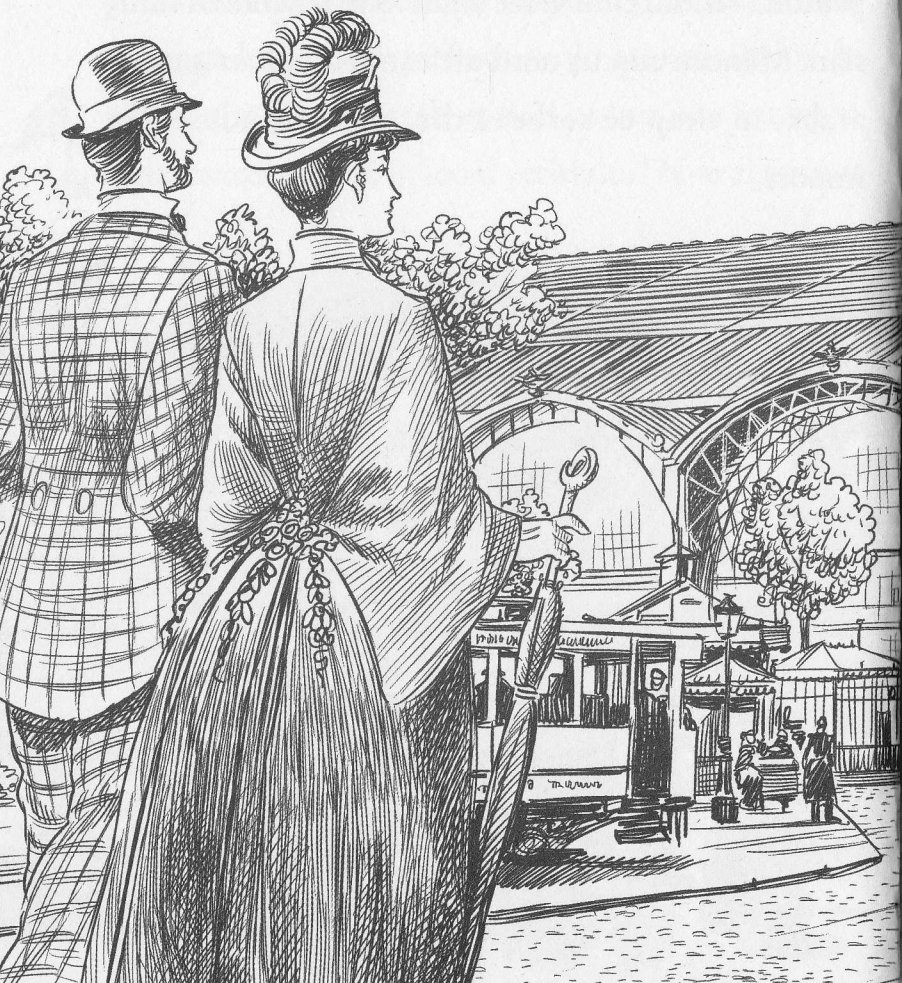

ca vizitatorii să pătrundă în perimetrul Expoziției Universale pe sub un edificiu captivant și modern?

Mulțimea se puse în mișcare pe lângă turn. În incinta târgului erau atâtea de văzut! Oamenii se plimbau de la un pavilion la altul, fie pe jos, fie cu tramvaiul sau cu ricșa. Îi priveau pe expozanții turci meșterind pantofi. Vedeau cum se fac bijuterii în pavilionul tunisian. Mâncau cușcuș nord-african și ascultau muzică arabă, în timp ce sorbeau din ceaiurile aduse din import.

Cu toate acestea, multe pavilioane înșirate de-a lungul aleilor umbrite de copaci nu erau încă pregătite să-și primească vizitatorii. În clădirea numită Palatul Artelor Frumoase, picturile franceze și americane nu fuseseră încă expuse pe pereți. Mozaicuri, tapiserii, sticlărie și sculpturi de pe tot globul nu fuseseră încă despachetate.

Mulți vizitatori sperau să vadă frumoasa Galerie a Mașinilor, întinsă pe șase hectare. Auziseră că cele mai recente invenții și mașinării urmau să fie prezentate publicului. Dar, din nou, oamenii fură dezamăgiți. Cele mai multe exponate nu aveau să fie gata decât peste cel puțin o săptămână.

